

ветствие, но той трѣбва да се пази отъ пресилване на нѣщата. Всичко естествено е приятно и хармонично. Обаче, наруши ли се естествениятъ видъ на нѣщата, тѣ губятъ своята красота. Важно е за човѣка, да не би, вмѣсто да изпише вежди, да извади очи.

Задачата на всѣки човѣкъ е да изправя погрѣшкитѣ си. — Какъвъ методъ можемъ да приложимъ за изправяне на погрѣшкитѣ си? — Методътъ на снѣга и на водата. Ако сте снѣгъ, но сте изгубили чистотата си, трѣбва да ви поставятъ на огънь, да се стопите. Първоначално ще се превърнете въ вода, която отъ действието на топлината се превръща на пара. Като отиде въ пространството, парата се втечнява; тукъ тя се охлажда и, въ видъ на дъждъ, отново пада на земята, но вече чиста. Частъ отъ дъждовната вода прониква въ земята, дето се прецежда, и оттамъ отново извира отъ земята. Частъ отъ нея пъкъ отива въ морето. Следователно, както водата се пречиства чрезъ прецеждане, изпаряване и дестилация, така и човѣкъ може да се освободи отъ погрѣшкитѣ си и да стане чистъ. Това е бавенъ процесъ. Има и по-бързъ процесъ, който се опредѣля отъ бързината на човѣшката мисълъ. Ако мисълта на човѣка се движи съ бързината на свѣтлината, той ще стигне до слънцето за осемъ минути; ако мисълта му се движи съ бързината на експреса, той ще стигне до слънцето за 250 години. Ако мисълта му се движи съ бързината на биволска кола, той